

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: SIA Pakora Pluss

Pârâtă: Valsts ieņēmumu dienests

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Augstākās tiesas Senāts — Interpretarea articolului 4 punctul 10 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58), a articolului 448 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 253, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 7, p. 3), precum și a Actului de aderare din 2003, anexa IV capitolul 5 punctul 1 — Import pe cale maritimă a unui automobil — Punere în liberă circulație cu scutire de taxe vamale și de alte măsuri vamale aplicabilă mărfurilor care, la data aderării, se aflau în cursul transportului în cadrul Comunității extinse după îndeplinirea formalităților de export

Dispozițivul

1. Capitolul 5 punctul 1 din anexa IV la Actul privind condițiile de aderare a Republicii Cehe, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia și a Republicii Slovace și adaptările tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană trebuie să fie interpretat în sensul că, pentru a verifica dacă au fost îndeplinite formalitățile de export prevăzute de dispoziția respectivă, nu este relevant să se stabilească dacă au fost efectuate actele prevăzute la articolul 448 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2787/2000 al Comisiei din 15 decembrie 2000, chiar dacă a fost întocmit un manifest de încărcare.
2. Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 82/97 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 decembrie 1996, și Regulamentul nr. 2454/93, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 2787/2000, sunt aplicabile în noile state membre începând cu 1 mai 2004, fără să poată fi invocat beneficiul regimului prevăzut în capitolul 5 punctul 1 din anexa IV la respectivul act de aderare în cazul în care nu au fost îndeplinite formalitățile de export menționate de dispoziția respectivă pentru mărfuri în curs de transport pe teritoriul Comunității extinse la data aderării acestor noi state membre la Uniunea Europeană.

3. Articolul 4 punctul 10 din Regulamentul nr. 2913/92, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 82/97, trebuie să fie interpretat în sensul că taxele la import nu includ taxa pe valoarea adăugată de perceput pentru importul de bunuri.

4. În cazul în care sunt importate mărfuri, obligația de a plăti taxa pe valoarea adăugată revine persoanei sau persoanelor desemnate sau recunoscute de statul membru de import.

(¹) JO C 220, 12.9.2009.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 15 iulie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesgerichtshof — Germania) — Bianca Purrucker/Guillermo Vallés Pérez

(Cauza C-256/09) (¹)

[Cooperare judiciară în materie civilă — Competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești — Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 — Măsuri provizorii sau asiguratorii — Recunoaștere și executare]

(2010/C 246/16)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Bianca Purrucker

Pârât: Guillermo Vallés Pérez

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Bundesgerichtshof — Interpretarea capitolului 3 din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (JO L 338, p. 1) — Aplicarea regulilor de recunoaștere și de executare din regulamentul menționat unei măsuri provizorii prin care un minor este încredințat tatălui său și se dispune întoarcerea copilului, reținut în alt stat membru de către mama sa, la acesta

Dispozitivul

Dispozițiile articolului 21 și următoarele din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 nu se aplică în privința măsurilor provizorii în materia încredințării, care intră în domeniul de aplicare al articolului 20 din regulamentul menționat.

(¹) JO C 220, 12.9.2009.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 15 iulie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hoge Raad der Nederlanden — Țările de Jos) — Gaston Schul BV/Staatssecretaris van Financiën

(Cauza C-354/09) (¹)

(Codul vamal comunitar — Articolul 33 — Valoarea în vamă a mărfurilor — Includere a taxelor vamale — Condiție de livrare „Delivered Duty Paid”)

(2010/C 246/17)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Gaston Schul BV

Pârât: Staatssecretaris van Financiën

Obiectul

Interpretarea articolului 33 primul paragraf litera (f) și a articolului 220 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58) — Valoarea în vamă — Contract care prevede condiția livrării „Delivered Duty Paid” încheiat în ipoteza lipsei taxelor vamale — Cuantum nemenționat — Excluderea sau neexcluderea valorii în vamă

Dispozitivul

Cerința prevăzută la articolul 33 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, potrivit căreia taxele la import trebuie să fie „evidențiate separat” de prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate, este îndeplinită atunci când părțile contractante au convenit ca mărfurile să fie livrate DDP („Delivered Duty Paid”) și

au înscris această mențiune în declarația vamală, însă, din cauza unei erori privind originea preferențială a mărfurilor menționate, nu au indicat nicio valoare a taxelor la import.

(¹) JO C 282, 21.11.2009.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 15 iulie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Baranya Megyei Bíróság — Republica Ungară) — Pannon Gép Centrum Kft/APEH Központi Hivatal Hatósági Főosztály Dél-dunántúli Kihelyezett Hatósági Osztály

(Cauza C-368/09) (¹)

(A șasea directivă TVA — Directiva 2006/112/CE — Drept de deducere a taxei achitate în amonte — Reglementare națională care sancționează un detaliu eronat pe factură cu pierderea dreptului de deducere)

(2010/C 246/18)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Baranya Megyei Bíróság

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Pannon Gép Centrum Kft

Pârâtă: APEH Központi Hivatal Hatósági Főosztály Dél-dunántúli Kihelyezett Hatósági Osztály

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Baranya Megyei Bíróság — Interpretarea articolelor 17 alineatul (1), 18 alineatul (1) și 22 alineatul (3) literele (a) și (b) din Directiva 77/388/CEE: A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun de taxă pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1), precum și a Directivei 2001/115/CE a Consiliului din 20 decembrie 2001 de modificare a Directivei 77/388/CEE în vederea simplificării, modernizării și armonizării condițiilor de facturare stabilite cu privire la taxa pe valoarea adăugată (JO L 15, p. 24) — Pierderea dreptului la deducere al destinatarului serviciilor din cauza unei erori în ceea ce privește data finalizării lucrărilor menționată pe factura emisă de prestator — Reglementare națională care sancționează orice viciu de formă al facturii prin pierderea dreptului la deducere